

שִׁבְתָּ
שְׁלוֹם

פרשת קרח

"ויקח קרח..ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל..ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם.." (במדבר ט"ז, א'-ד').

לקרח אינטרס אישי לפגוע במנהיגות, אך הוא מעדיף להסתתר היטב מאחורי הציבור-- 'ויקומו', 'ויקהלו', 'ויאמרו'.

כנגד טקטיקה זו, מקפיד משה לבודד את קורח ולפנות אליו ישירות-
"וידבר אל קרח ואל כל עדתו..ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי..ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי..לכן אתה וכל עדתך..ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך.." (ט"ז, ד'-ט"ז).

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: גילי זיוון

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.37	זמן תפילין/טלית	19.24	הדלקת נרות
9.08	סוף זמן ק"ש	19.35	מנחה א' 14.00 ב' 19.35
19.45←19.47	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.06	צאת הכוכבים	17.40	מנחה 13.30
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	20.22	צאת השבת

מצלותיה de מחלוקת – או: איך נולדו הרציונות הטובים בצולט

"הייתי רוצה לכתוב את תולדות המחלוקת בישראל – כי זה מבטיח לי אריכות ימים", כך אמר פעם הרטוך בים שהיה היסטוריון של יהדות הולנד. ואכן ידוע שמהות בית המדרש היהודי - ומכאן אולי מהות עמנו - היא המחלוקת, הוויכוח והדיון; כך היה וכך הוא הדבר גם בימינו. **עולמם של חכמים משמיע קולות מגוונים ומבטא ריבוי דעות** עד כדי כך שהלימוד בבית המדרש מתואר לעתים כ**מלחמתה של תורה**. חז"ל "משוחחים" וחולקים זה על זה גם במרחק של דורות רבים זה מזה.

ספרי החכמה שלנו (משנה, תלמוד) שיח יהודי של מאות שנים, הם מאגר אדיר של מחלוקות בין חכמים. למה טרחו להשאיר את הספרים האלה עם כל המחלוקות? הרי ניתן היה לקצר בהרבה ולכתוב רק את הדעה שהתקבלה בסופו של דבר. האמנם יש מעלה למחלוקת עצמה? כדי לענות על שאלה זאת נתחיל מבראשית:

"וַיִּצְרַח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָיִם מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאָפָיו נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה." (בראשית ב; ז) אונקלוס מתרגם את הביטוי "נפש חיה" ל"יִרְחוּ מִמְּלָא", כלומר "רוח מדברת". רש"י על אתר מאמץ את תרגומו של אונקלוס ומחדד: **נפש חיה אף בהמה וחיה נקראו נפש חיה, אך זו של אדם, חיה שבכולן, שנתוסף בו דעה ודבור**. כלומר מותר האדם מן הבהמה מתבטא ביכולתו לתקשר ולהביע דעה. הגדרה יפה המבטאת את ייחודו זה של כח הדיבור מצאתי בספר שנכתב בעברית בוויילנה בסוף המאה ה-18:

[...] לכן שם החכם העליון יתברך **כח הדיבור באדם** [...] **כי הדיבור הוא מסירת הרצון של האדם ודעתו לזולתו על ידי הקולות וחיתוך האותיות הקטנות הנקנות במסירה מפה לאוזן רעהו. כי הלשון קולמוס הלב אשר בו שולח איש מחשבתו למוח זולתו וברעיון ליבו על ידי אותיות הפורחות באויר לאוזן חברו ואיש באחיו יודבקו.**

(רבי פנחס אליהו הורביץ, **ספר הברית השלם**, ירושלים, עמ' תקכ"ח)

אך גם אם לא תמיד "איש באחיו יודבקו", לא בהכרח יש לראות זאת לשלילה. אמירה די מפורשת לכך שחילוקי דעות הם דבר שיש לעודדו נוכל ללמוד מסיפור דור הפלגה בבראשית פרק יא: שם מצאנו סיפור המתחיל במילים: **וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים**: (פס' א) ומסתיים במילים: [...] **כִּי שָׁם בָּלַל ד' שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפְצִיחַ ד' עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ**: (פס' ט)

מסביר הנצי"ב:

פן נפוץ על פני כל הארץ אמנם יש להבין מה חששו אם יצאו כמה לארץ אחרת? ומוכן שזה היה שייך ל"דברים אחדים" שהיה ביניהם, ובאשר אין דעות בני אדם שווים, חששו שלא יצאו בני אדם מדעה זו ויהיו במחשבה אחר. על כן היו משגיחים שלא יצא איש מישוב שלהם [...]

לדעת הנצי"ב אנשי דור הפלגה התיישבו כולם במגדל אחד כי הם חששו מריבוי דעות ולא הבינו שהקב"ה חנן את האדם בכושר הדיבור על מנת שבני אדם יוכלו להשמיע את דעותיהם השונות זה לזה. יתרה מכך, על פי הכתוב יש חסרון אמיתי במצב של **"כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים"**, עד כדי כך שבורא העולם מתערב לשינוי המצב ומפיץ אותם על פני כל הארץ.

ומכאן לפרשתנו: על המחלוקת בפרשת קרח אומרת המשנה: **כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים** איזו היא מחלוקת שהוא לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמאי ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו (מסכת אבות פרק ה משנה יז); מחלוקת קורח ועדתו היתה מחלוקת **שלא לשם שמים** כיון שהיתה נגועה במניעים אישיים ופסולים.

מהי, אם כן, מחלוקת שהיא לשם שמיים ומה הן מעלותיה? כדי לענות על שאלה זאת עלינו לעיין במשנה נוספת בפרקי אבות: *שמעון בנו אומר כל ימי גדלתי בין החכמים...* (אבות פרק א משנה יז)

לא בכדי התמקדתי בתחילתה של המשנה ובמילים *גדלתי בין החכמים*. מה זאת אומרת לגדול בין חכמים? בדרך כלל נסביר שהכוונה לכך שלמדתי מהם על מעלתה של השתיקה. אם כך, עולה השאלה מדוע מדובר על *גדילה* המתרחשת בין החכמים ולא על לימוד מהחכמים? רבי נחמן מברסלב מדייק ומפרש את המשנה בפרקי אבות תוך שימת דגש על המילים *"גדלתי בין חכמים"*:

[...] *בין החכמים, הוא בחינת חלל הפנוי שנתנה ונעשה בין החכמים על ידי הפרוד והמחלקת שיש ביניהם כנ"ל וזה 'בין החכמים' דיקא, הינו שיש פרווד ומחלקת ביניהם כי אם היו פלם אחד, אין שיד לומר בין החכמים. ועל ידי המחלקת נעשה בחינות חלל הפנוי ובתוך החלל הפנוי הזה נעשה בריאת העולם הינו הימים והמדות, וזה כל ימי גדלתי, שהייתי מגדל ימי ומדותי שהיא בחינת בריאת העולם בין החכמים, [...]* (ליקוטי מוהר"ן ח"א - תורה סד - ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה)

רבי נחמן מסביר לנו כי בין החכמים נמצאת המחלוקת. צמיחה, יצירה וחכמה מתפתחות דווקא מתוך ניגודי דעה – מתוך מחלוקת. וזהו עומק הרמז שבדברים: *'כל ימי גדלתי בין החכמים'* – כאומר: דע לך, שכל ימי ומידותי הטובים גדלתי ויצרתי במצב שהיה בין החכמים, במחלוקות שנוצרות בין החכמים. למעשה אומרת לנו המשנה: אני גדל, מתעצם ומתפתח כאשר אני נמצא בין חכמים ושומע את המחלוקות שביניהם. גאונות של רבי עקיבא, גאונות רבי ישמעאל, גאונות של רבי מאיר ואני [הלומד] נמצא "בין" שומע את זה ומקשיב לזה ולזה. ריבוי הדעות מאלץ אותי לחשוב וכך אני "גדל". כאשר המחלוקת היא בין אנשים גדולים, זה מחייב אותי לחשיבה עצמאית ולגיוס כוחותי האינטלקטואליים, כדי לרדת לעומקם של דברים של כל אחד מבעלי הפלוגתא.

לאחרונה קראתי (במוסף הארץ 27.12.2012 בקישור: <http://www.haaretz.co.il/magazine/1.1692747>) על מחקרים שנעשו בעניין חשיבותה של המחלוקת ככלי לפיתוח חשיבה יצירתית ונטולת עכבות. שנים רבות השתמשו בתרגיל של **סיעור מוחין** כטכניקה לפיתוח חשיבה ולהפקת הרעיונות הטובים ביותר מקבוצה. **הכלל החשוב** ביותר לפי טכניקה זאת הוא **העדר ביקורת, שיפוטיות או משוב שלילי**. מחקרים חדשים מראים כי סיעור מוחין לא שיחרר את מירב הפוטנציאל של הקבוצה, להיפך! כל חבר בקבוצה הפך לפחות יצירתי. התוצאות הראו שקבוצות שקיבלו הנחיות כן להתווכח – היו יצירתיות יותר! הוכח כי הביקורת והוויכוחים דווקא מעודדים העלאת רעיונות נוספים. כלומר, מחלוקת דווקא מעוררת יצירתיות כי היא מעודדת אותנו להיות מעורבים יותר בעבודתם של אחרים, לבדוק שוב ושוב את העמדות שלנו ולחשוב "מחוץ לקופסה". אולי ויכוח הוא פחות נעים, אבל הוא תמיד פרודוקטיבי יותר. **יצירתיות אמיתית מחייבת קצת חילופי מהלומות (מילוליות!)**. זה מתחבר יפה לדבריו של רבי נחמן אודות סגולותיה של המחלוקת.

ויש טעם לסיים דיון זה בדברי הרב קוק על דברי המשנה: *תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם* (ברכות סד ע"א) *יש טועים שחושבים, שהשלום העולמי לא יבנה כי אם על ידי צביון אחד בדיעות ותכונות [...]* ובאמת אינו כן, **כי השלום האמיתי אי אפשר שיבוא לעולם כי אם דוקא על ידי הערך של ריבוי השלום**. הריבוי של השלום הוא שיתראו כל הצדדים וכל השיטות, ויתבררו איך כולם יש להם מקום, כל אחד לפי ערכו מקומו ועניינו [...] על כן תלמידי חכמים מרבים שלום, כי בָּמָה שהם מרחיבים ומבארים ומְיַלְדִים דברי חכמה חדשים, בְּפָנִים מְפָנִים שונים, שיש בהם ריבוי וחילוק עניינים, בזה הם מרבים שלום, שנאמר: *"וכל בניך למודי ה' (הרב קוק, סידור עולת ראיה)".*

נראה כי שלמות אמיתית נוצרת ממגוון הדעות המעשירים אותה. ריבוי הדעות בהכרח מוליד מחלוקות שהן התשתית הנחוצה להתקדמות, ליצירתיות ולצמיחה מתמדת.

ברוריה מיכאן

בתם של דוד (הפה) ז"ל וחנה תבדל"א - אולדשמידט ארה באלקנה

אכתה המחמט את הפ..

הקיבוץ הדתי

כ"ד סיון תשע"ג (02 יוני 2013)

לכבוד

עופר שלומי

מזכירות סעד

שלום עופר,

ימים אחדים לאחר סיומה המוצלח של "מועצת החינוך" מגיע מועד אמירת תודה. אמנם אמרנו אותה מעל הבמה, וחזרנו והודינו בלחיצת יד, אך אנו חשים להוסיף ולומר את תודתנו גם בכתב.

חודשים ארוכים וחורף מבורך עברו מאז פנינו אליך לראשונה בבקשה לארח את המועצה. תשובתכם המיידית הייתה חיובית, עוד לפני שידענו בדיוק מה תחייב אותנו הנכונות הראשונית. עכשיו עם סיומה המוצלח של המועצה, ניתן לברך על הנכונות והחינוך שליוו אותנו לאורך כל הדרך.

בהכנת המועצה והרצתה עבדנו עם רבים וכן טובים, ולא אוכל לנקוב בשם כולם. עם זאת ברצוננו לומר תודה מיוחדת לחנן קסלר, ש"לא מש מן האוהל", וטרח למלא אחר כל בקשותינו, והכל במקצועיות ובטוב – טעם.

תודה על הכל!

בברכה,

נחמיה רפל

מזכ"ל הקבה"ד

בשבת - האיר הרב ארי את עינינו בשיעורו, בעניין החלטה שהתקבלה ב'מועצת החינוך' להמליץ על מועמד ספציפי לרבנות הראשית. הוא לא הסתיר את אכזבתו מכך שיצאה אמירה חד משמעית וברורה, על נושא שלא עמד כלל בפני בירור או בדיקה רצינית, מטעמים של הצירים במועצה. תפקידיו של הרב הראשי המשמש כ'ראש הרבנים' בידע תורני ובפסיקות הלכה, כוללים מגוון נושאים חשובים נוספים - החל מהיותו האחראי על שירותי הדת במדינה ומתווה הדרך לבתי הדין הרבניים, ועד לייצוגה של היהדות בפני אזרחי המדינה והעולם כולו. ברור שבן אנוש, אינו יכול לענות על כל דרישות התפקיד במלואן. אם כן, יש לקחת בחשבון שלכל מועמד לתפקיד המורכב, קיימים יתרונות וחסרונות אותם יש לשקול היטב קודם ההחלטה מי מהם המתאים ביותר. הויכוח כיום על דמותו של הרב הראשי נובע **ממחלוקת עקרונית וחשובה הטענה בירור** על תפיסת התפקיד. אך לצערנו, היא גלשה לפסים אישיים ולא מכובדים. אם כן, ראוי היה ל'מועצת החינוך' לצאת בהחלטה עקרונית, המשקפת את רוח הקבוץ הדתי ומתנגדת ל'חוקים פרסונאליים' - הן חוק שטרן והן דיל הרב עמר- הרב אריאל. הרב הוסיף ושאל, האם במועצת החינוך הועלה דיון מקדים שהסביר את שאלת היסוד - מהו תפקידו של הרב הראשי, או, מי הם בכלל המועמדים הרלוונטיים ומה כישוריהם?.. האם הגיע מומחה בנושא שהסביר לצירים על מה הם מצביעים? (התשובה היא - לא!). הרב ארי הביע את פליאתו על פזיזות קבלת ההחלטה ועוד יותר על הקלות בה היא עברה, והוסיף ושאל: האם גם בהצבעה על נושאים כלכליים היו הצירים הנבחרים נוהגים באותו האופן מבלי להתייעץ במומחים לכלכלה?..

ביום ראשון- מועד פתיחתה הרשמית של הבריכה, התבשרנו, כי נאלץ להמתין בסבלנות עד לתיקון התקלה הטכנית שהתגלתה. שמע זאת השרב והכה בנו בכל כוחו. לא נותר לנו, אלא להמתין למסרון המבטל את הודעת הדחייה, שלא הגיעה.. בערב נערכה בחדר האוכל מסיבת סיום עבודות שורשים של תלמידי כיתות ז'. בערב מרגש, מלמד ומהנה, העלו התלמידים את יצירותיהם בפני הקהל גם באמצעות: קטעים מומחזים, ריקודים ואף סרטון. שני סבים שהפגינו שיתוף פעולה ופתיחות, עלו על הבמה ענו לשאלות וחשפו את סיפוריהם.

וביום שני- התברר כי התקלה בבריכה- "גדולה משחשבנו" ועקב החשש מהרעלת כלור, נגזרה עליה השבתה לכמה ימים. בשעה 21.00 בדיוק, נכנסה מערכת הכריזה לפעולה לקראת תרגיל צח"י הגדול שתוכנן למחרת.

ביום שלישי- בלילה התבצע התרגיל בהצלחה ובסיומו חזרנו לשגרה מבורכת, לא לפני שהתבשרנו כי חורשי - רעתנו ובכללם ה'מחבל המשוטט' - נתפסו. כמה אורחים שהגיעו לביקור תמים, נקלעו לעוצר עד לסיומו של התרגיל והיו ילדים שהתקשו להבדיל בין דמיון למציאות..

במהלך היום התארחו אצלנו קבוצת איטלקים אוהדי ישראל ובראשה העיתונאי אנג'לו פֶּצָאָה שנלחם בעזרת עיתונו המקוון- "מידע מתוקן" בכל סילוף תקשורתי הקשור במדינתנו ומגיע לידיעתנו. תחילה הם התקבלו בבית הספר במאור פנים ובהסברים על ידי תמיר עידאן וחברנו יחזקאל. בהמשך ביקרו האוהדים ברחבי הקבוץ ואף קיבלו בחדר האוכל שיעור בציונות משושנה עברון - שגרירתנו וכתבתנו המיוחדת לארץ המגף.

יום קי"א

נר ליכרון-

(תשמ"ב)	ב' תמוז- יום נפילתו של בננו יהודה וויס ז"ל
(תשנ"א)	ב' תמוז- יום פטירתה של חברתנו איטה סימקין ז"ל
(תשנ"ו)	ג' תמוז- יום נפילתו של בננו יואב בן נון ז"ל

"הלא זה צום אחרהו" – האמת?

טוב עשה בניה, שהעלה נושא חשוב זה לדיון ציבורי, כי כך הוא נתן לנו הזדמנות לשוחח על הדברים ביתר הרחבה, לפני הגעתם לדיון באסיפה. אמנם לפי זכרוני הדיונים על הנושא בפורום הציבורי לא התקיימו "בצומות", כשכולנו עובדים בד"כ, אלא בצום תשעה באב לפני קרוב לשנה, כשכולנו נוהגים בד"כ לא לעבוד, אך בכל זאת עבר זמן רב וטוב ונכון לדעתי לרענן את הדיון.

לגבי "רוח סעד" והשינויים – כמו רובנו (ואולי אפילו כולנו) גם אני אוהב את רוח סעד ומחובר אליה שנים רבות. אך כמו בתחומים רבים בקהילתנו ובקיבוצנו, הדברים משתנים. ב"ה איננו עומדים במקום, כפי שכל העולם והמדינה לא עומדים במקום. שינינו דברים רבים בעשרים השנים האחרונות, ולמרות זאת, אנחנו מרגישים שהרוח נשמרת. בעיקר לדעתי, כי אנחנו משתדלים להמשיך להיות חברה טובה ותורמת לכלל ולפרט, ולא לדאוג באופן אגואיסטי כל אחד לעצמו.

כמו בתחומים האחרים, גם כאן אני חושב שהשינוי המוצע בא לתרום לכלל, בכך שכולנו נזכור את ימי תענית הציבור בלוח העברי, וננצלם לחשיבה / לחשבון נפש וכדומה, דברים שתמיד טוב לעצור ולעשות, אך תמיד קשה למצוא להם זמן.

כמו בתחומים אחרים גם כאן, ההצעה באה בצורה מסודרת לאסיפה, כדי שדבר ששייך לכלל הציבור יוכרע ע"י הגוף הציבורי העליון שלנו, ולא ע"י צוות מצומצם.

לגבי הסיבה השניה שהעלה בניה – "עד היום נהגנו שלא כהלכה" –

א. כל ההצעה נוגעת במרחב הציבורי שלנו, ולא אומרת לאף אחד מה לעשות בביתו או במקום עבודתו. נראה לי ברור שכל אחד יוכל להמשיך לנהוג על פי הבנתו.

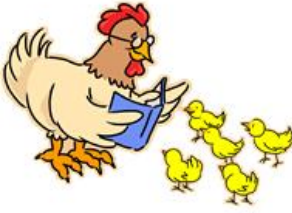
ב. אני כלל לא נבהל להצהיר, אם יש צורך בכך, שעד היום לא נהגתי כהלכה בעניין מסוים, ולנסות לתקן ענין זה. וכי בשביל מה יש לנו בכל שנה חודש אלול, עשרת ימי תשובה ויום כיפור? האם לא בשביל שנבדוק את עצמנו וננסה לתקן מה שאפשר? אני מאמין שלצורך זה הם נועדו.

ג. לדעתי יש דברים רבים שלא "בחרנו לכתחילה" אלא שנהגנו כפי שהיה מקובל לפני חמישים או שישים שנה. וכמו שהשתנו הרבה דברים בעולם, גם את זה אפשר וצריך לבחון מחדש. למשל, הבריכה המעורבת. אין לי ספק שלא אז, וודאי לא עתה, יהיה רב שייתן לכך היתר הלכתי. פעם זה היה מקובל יותר, היום פחות, ואני מניח שעוד עשר שנים, עוד פחות ...

להבנתי, ולפי תפישת עולמי, בחרנו בסעד לשים דגש על מצוות שבין אדם לחברו, לצד מצוות שבין אדם למקום, ולא על חשבונן. נזכור גם שהנביאים שקבעו את ימי תענית הציבור, עשו זאת במיוחד בכדי לתקן עוולות חברתיות, כך שוודאי שמתאים לקהילתנו, לזכור ולציין ימים אלו.

שנזכה במהרה לגאולה השלמה

– יחזקאל אהרן

הנכב מולמניט לאירוע יטבוע הספרי

ביום שני ב' בתמוז 10/6

בין השעות: 17.30-19.00

בדשא הסמוך לספריית הילדים.

בתוכנית:

הצגת ילדים, הצגת הורים, פינות יצירה, שוק ספרים מוזלים ויד שניה.

להתראות

לרבקה יודיה

מלל טוב לחתונת הנכד

עפר עב"ל נצחי

בתט של זיכוי ומיסאל חיות

למרתלית ול ישראל שריד

מלל טוב להולדת

הנין

נכד למרה ולרמי שריד

בן ליציל ולמבריאל קאליש

להדסה ולחנן אולן, לזיכורה וישראל בן שלום ולכל המשפחה

מלל טוב לחתונת הנכדה

מרתלית עב"ל יודיה

בתט של חמי וירמיהו בן שלום

הזמנה לתערוכה

" רשמים וצבעים" - מיצירותיו של פיפקה ז"ל

פתיחה חגיגית של התערוכה יום ששי ו' תמוז 14.06.13

בין השעות: 17.00-18.30

וכן במוצ"ש בין השעות 21.00-22.30 ובחג המשק י"ב תמוז 26.06.13

כל העבודות יוצעו למכירה!

הסכום שייאסף מיועד לבניית עמדות חדשות ומעוצבות לפינוי ואיסוף אשפה ופסולת למיחזור ברחבי המשק-

להנצחתו של פיפקה ז"ל

הודעה מהבריכה - "ויפה שעה אחת קודם.."

שחיינים המעוניינים ומתכוונים להגיע לבריכה לפני השעה 07.00 מוזמנים לפנות ולהודיע לי על כך!

אנו מנסים לבדוק אפשרות לפתוח מוקדם יותר בבוקר ומעוניינים לדעת כמה אנשים ינצלו שעות אלו.

אביב

מוצאת רכב

חשוב לרשום את שם הנהג בהזמנת הרכב ובמיוחד למזמינים בשם ענפים וועדות המעסיקים מספר נהגים. ללא שם הנהג לא ניתן ליצור קשר עם מזמין הנסיעה או הנהג במידה ויש להודיע לו על שינוי/עדכון/בעיה. נושא זה חשוב במיוחד במידה ומדובר בנהג צעיר ויש לשבץ לשם כך רכב עם ביטוח מתאים! ולכן: בעת רישום ההזמנה יש להוסיף בהערות את שם הנהג ולהודיע אם מדובר בנהג צעיר. ללא שם הנהג - לא נוכל לאשר את ההזמנה!!

נסיעה נעימה ובריאות

מזל טוב ליוכבד אולד
ליום ההולדת ה 90
שתזכי למהון בריאות ואושר
קהילת סעד

לרחל סימון ולכל המשפחה
מזל טוב לנישואי הנכד
יובל צב"ל פי
בנט של דדי ואביבה סימון

ברוך את הרב..

החל מיום שני הקרוב (ב' בתמוז) אצא לשירות מילואים עד יום חמישי (י"ב בתמוז).
אשתדל להיות זמין במספר זה: 054-2131453. מספר הנייד הרגיל שלי לא יהיה זמין בתקופה זו.

הרב ארי

”הלא זה צום אחרהו” – תלמה:

מעט היסטוריה:

לפני כשנה וחצי פנו אלי ואל חברים אחרים בצוות ליווי הרב ובוועדת דת מספר חברים בבקשה להקדיש את הלימוד-דיון המתקיים מדי שנה בבוקרו של צום ט' באב (בהנחה שזה איננו יום עבודה רגיל) לנושא ”המרחב הציבורי בתעניות הציבור” נענינו לבקשה מתוך הבנה שאכן הנושא ראוי לדיון ולימוד אך ללא ידיעה ברורה מה יהיו תוצאות השיח שיתפתח. הופתענו מעט לגלות שחברים רבים מבין המשתתפים העלו בעצמם את נושא חדר האוכל בתעניות הציבור והביעו רצון לשנות במשהו מסדר הארוחות הרגיל. מכאן התגלגלה ההצעה ונדונה בוועדת דת בפורומים שונים, הועבר דיווח לחברים בעלון, ולבסוף הגיעה להנהלת הקהילה ומשם לפתחה של אסיפת החברים.

לגופו של עניין:

הפסוק שציטט בניה בדבריו מהנביא ישעיה עמד לנגד עינינו לאורך הדיונים והשיבות בנושא. הצורך לצקת לתוך מסגרת הצום משמעות מעשית - חברתית, לתיקונו של עולם, היה מוקד הדיון. אינני מבין כיצד הבחירה להמשיך ולעבוד בימים אלה כרגיל, כדבריו של בניה, (עם חד”א, תפילות מנחה רגילות וכו’) עונה על הצורך הזה?

האם באמת התכוונו מייסדי הקיבוץ בהרימם את ידם באסיפה לפני עשרות שנים למחוק את זכרם של הצומות והתעניות (הקצרות) מחיינו?

אני מציע לכל מאן דבעי להיפגש עם הילדים- התלמידים בביה”ס בימים אלה. המסר העובר לילדינו הרואים שעולם כמנהגו נוהג הוא שאין משמעות אמיתית וחשובה לתאריכים אלה. לא בצום, לא בעשיה, לא בלימוד ולא בתפילה. לכן, בהחלט נראית לי ההצעה האומרת שיצום מי שיאכל מי שיאכל אך כקהילה ומתוך אחריות על שמירת המסורת (של עמ”י) נדאג לשמור על אוריה מעט שונה במרחב הציבורי.

כמו כן, ההצעה קוראת לציבור להציע נושאים ללימוד או מעשה בימים אלה ע”י פניה לחברי ו. דת, לרב ארי, כתיבת פתק עם הצעה והנחתו בתיבה שתיועד לכך.

בע”ה התענית, במרחב האישי והציבורי, תעורר אותנו לתיקון חברתי, למחשבות טובות איש על רעהו, להרבות משפט שלום, אמת וחסד (עפ”י זכריה ח, טז) בתוך הקהילה ומחוצה לה.

ואולי נזכה לחזות בקיומה של נבואת זכריה (ח, יט):

”כֹּה-אָמַר ה' צָבָאוֹת, צוֹם הַרְבִּיעִי נְצוּם הַחֲמִישִׁי נְצוּם הַשְּׁבִיעִי נְצוּם הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית-יְהוָה לְשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה, וּלְמַעֲדִים, טוֹבִים; וְהָאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם, אֶהְבֹּ”

יחזקאל

עז היום נהאנו עלא כהלכה?

נכונים דברי בניה בעניין מסורת סעד - או כפי שאכנה אותו - מנהג סעד. שינויי מנהג לעתים קרובות סובלים מריח של 'חומרא' וידם על התחתונה. אמנם כאשר קבוצת חברים מייסדת - למשל - מניין נפרד, ואפילו בדלני, אין זה צריך לכאורה לפגוע בשאר הציבור, על אף הפרסום שעלול לגרום. [לכן יש לרבים בקרבנו נחת רוח מרב-הגוניות בקהלה, גם כאשר הם מתנגדים לגוונים אחדים]. אבל בתוך הציבור - כגון במניין המרכזי בבית הכנסת - כל שינוי קבוע - ואפילו סליחות במתכונת מיוחדת - צריך אישור של הציבור הרחב, ולא די בוועדה מצומצמת. כן המקרה של שינוי במתכונת קריאת הלל. המנהג הישן תמיד עדיף על כל נסיון לכפות מנהג חדש.

[ואגב כן, אוסיף כי למנהג הישן - "הודו". - יש יסוד מוצק לעומת מנהג שאינו עונה על המפורט במסכת פסחים. כן גם "אודך" - וראה את תפארת ישראל במסכת ברכות.]
ומה עם ההרגשה "שעד היום נהגנו שלא כהלכה"?

הרב בני העיר פעם על חברים שהחמירו לעצמם במשהו, כי אין בכך רע, אבל רק כל עוד אינם רומזים לחברים אחרים שאינם עושים כהלכה.

אך שונה הדבר כאשר נתברר שהמנהג לא היה נכון. התעניות כהלכה. וקשה לטעון שנהגנו כהלכה אם הגשנו במקום ציבורי ארוחות רגילות בתענית. והיום יש שתי סיבות לשנות:

א'. חטאת הציבור חמורה מחטאת היחיד. (ראו גם מאמר בספר 'הקבוץ בהלכה').

ב'. היום יש לכל אחד אמצעים להכין בביתו סעודת מלכים.

לכן איש לא יפגע אם לא נגיש ארוחת בוקר. והציבור גם יעביר מסר חינוכי.

אליהוא

"שומרים הפקד לצירק כל היום וכל הלילה, תמיד לא יחו"

במסגרת מאמצינו לתגבור השמירה בסעד, אנחנו נעזרים מידי שבת, בבנים ובנות ממתנדבי קבוצת 'השומר החדש' הנמצאים באזור.

בכל שבת, מתארחים אצלנו זוג שומרים, אשר שומרים בלילה וביום, גם במעגל הרחב יותר מגדרות הקיבוץ. חוליות שמירה אלו, העושות פעולה זו בהתנדבות, מגבירות את הביטחון האישי והקיבוצי שלנו מפני 'אורחים בלתי קרואים'.

אנחנו, נקראים לארח אותם, לשתי סעודות בכל שבת.

חברים ותושבים, המוכנים לארח בביתם את זוג השומרים לאחת הארוחות באחת השבתות, יפנו ליואב פרנקל (בציון השבת הרצויה וזמן הסעודה) והוא יערוך את השיבוץ, כך שבכל שבת תארח אותם משפחה לסעודת ליל שבת, ומשפחה לסעודת הצהריים. (דפי הזמנה יחולקו בתאי הדואר).

מעבר לאירוח השומרים, יש כאן הזדמנות להיפגש עם נציגי קבוצה רצינית שלקחה על עצמה להשתתף בעשייה לאומית, כאן בדרום הארץ. כך שגם המארחים יוצאים נשכרים מאירוח זה.

שנזכה תמיד לארח בשמחה ובמצב של רגיעה.

בתודה מראש לכל המתנדבים! ותודה לאילנה על שיתוף הפעולה.

יואב פרנקל - רב"צ

איכואי תחילת הקיץ בתרבות..

להלן האיכואים לחודשיים הקרובים

מוזמנים לרשום ביומן ... פרסום והזמנות ישלחו לפני כל אירוע.

חג המשק – יום חמישי י"ב תמוז 20.6 בשעות אחה"צ ערב, בחלק הראשון יריד אומנים ויזמים "משלנו" פיקניק משפחתי על הדשא ליד חד"א, פלאפל ועוד הפתעות..
בחלק השני – ברכות ומופע "חלילי עולם".

קבלת שבת קהילתית – בשבת יום ההולדת של הקיבוץ יום שישי שבת פרשת בלק 21.6 בארגון של ו. דת .. פרטים בהמשך.

ערב לציון ההתנתקות- ביום רביעי י' באב 17.7 נצפה בסרט "זהר הרקיע" ונשמע את הסיפור שמאחורי הקלעים. הסרט מספר על ההתמודדות וההכנות של החיילים לקראת הפינוי.

ט"ו באב- יום ראשון י"ד אב 21.7 – נארח את הסופרת יוכי ברנדס שתספר על הספר הפרדס של עקיבא. המעוניינים לקרוא את הספר מוזמנים לשלוח מייל לתרבות .

כרטיסים למוזיאון ישראל – להזכירכם ניתן לקבל כרטיסי כניסה למוזיאון בעלות סמלית, הכרטיסים נמצאים אצל יונת לוי במשרד. יש לפנות ליונת בשעות העבודה או דרך המייל .

קיץ נעים לכולנו עם הרבה ביילויים ובשורות טובות - ו. תרבות

מסיבת ראש חודש תמוז

הציבור מוזמן למסיבת ר"ח תמוז, אשר תתקיים, אי"ה, ביום ב', אור לגי בתמוז (10.6.13) בשעה 20:30 במועדון לחבר.
בתוכנית – הרצאתו של ד"ר ליאור אפלבוים:

"סיפורי דגים: חקר המוח, שינה, גנטיקה ומה שביניהם"

ד"ר ליאור אפלבוים, בנם של איציק ז"ל וצביה תבל"א, חזר ארצה מארה"ב, לאחר שנות השתלמות ומחקר. הוא עומד בראש מעבדה למחקר מחלות שינה וזיכרון, במכון לחקר המוח, בפקולטה למדעי החיים באוניברסיטת בר-אילן. ליאור נחשב לחוקר בעל שם בינלאומי, בשל עבודותיו החדשניות בתחום חקר המוח.

ההרצאה מיועדת לכל הציבור.

ו. תרבות, ו. ותיקים

נכתב לכבוד 'אירוע ההצדעה לדוד ג'קסון - לרצל יצ'אתו לללאות'

כתב והקריא: איתן ג'קסון- במסיבה שערכו לו ילדיו.

להווי ידוע שסבא דוד – הוא אכן פועל ותיק, אך מיוחד ויחיד
שכן זה לא עניין של מה בכך לצאת לגמלאות- כשאתה או טו טו מגיע לגבורות..
אבל אם נרצה לפרוש כאן את מגילת העבודה- צריך להתחיל ממש מבראשית, מהכרם או מהמטע
כן, סבא דוד התמקצע בענף המטעים- בהרכבות היית אלוף להרכיב כנה על הרוכבים
ותפוחי ענה ענקיים אז זכינו לטעום- בטעם כזה שאי אפשר למצוא עוד היום
ואז, אבינו היקר ללונדון נקראת להגיע- להיות שליח של הסוכנות וגם של בני עקיבא
שלוש שנים ארוכות בהן נולדו גם דנה ויאיר- וסבא מעמיד תלמידים ואוסף חניכים מקיר לקיר
אפילו לרוסיה הוא נוסע ופוגש את נידחי עם ישראל- ומדליק אש בלבבות בצפייה לבוא הגואל
בסוף השליחות חוזרים לארץ ולקבוץ- ולחדר שטיפת הכלים עוד עובד נחוץ
יותר מתשעה חודשיים אתה שוטף כלים והכל בידיים- מחמש בבקר ועד הרבה אחרי הצהריים
ואח"כ לחזור שוב למטע - לריח האדמה במרץ- ותוך כדי ההדריך 'הכשרה' ומדריכי חוץ לארץ
והנה ענף חדש קורא אותך לדגל- גידול פופקורן מזן משובח זה לא הולך ברגל
לדאוג לאריזה, שיווק ופרסום מתאים- לגדל פופקורן אדום בצורה של תותים
לצאת מוקדם בבוקר כבקי ורגיל- לספק ללקוחות סחורה בנהריה ובכל כפרי הגליל
ואחרי שפרקת על הגב שקי תערובת זרעים למכביר-זה היה ברור שהציפורים לא יפסיקו לשיר..
ולא נשכח איך נחלצת מציפורני המשטרה-שבעוון ייבוא זרעי פרג עצרו אותך..
בבית הכנסת, במעוז מול עזה ובגן הקקטוסים-הדרכת בנאמנות והתלהבות אלפי תיירים
והנה הקיבוץ הדתי דורש למלא המכסה- אותרת לפעילות ציבורית בועדת קליטה
אז למספר שנים הפכת להיות תל אביבי – היית ידוע כרכז קליטה אסרטיבי
כשהיית בצבא זכית ל'טרמפי' ישר מרכבת צפון- שהגיעה אז מנהריה רק לת"א ולא לבאר שבע או אשקלון
ושוב חזרת הביתה אל הגרגרים הזהובים-שהיום מגדלים אותם עבור פופלי גם במקומות נוספים
ולחנות המפעל שבינתיים נפתחה: קולרים דבש וכלובים- מזון לארנבות שרקנים דגים וכלבים.
מה נאמר ומה נספר אבינו היקר- בחמישים שנה הספקת אתה, מה שמספיקים תריסר!

איומנו fe יו"ר 3ח"י

בליל רביעי התקיים תרגיל צח"י, שחווינו אותו כולנו. ההכנות לתרגיל היו רבות. הן בציוד ששודרג, הן בשני מפגשים של צח"י ופגישות פרטניות עם ראשי המחלקות, הן בתדרוך כיתת הכוננות, פגישות מטה עם הצבא, הקמת מנהלת תרגיל, עבודה עם מנהל התרגיל (יוני זליגמן מחברת משאבים) ועוד.

נבחר מתווה של חדירת מחבלים, ובדיקת יכולת צח"י לתפקד מתוך הבתים, ללא אפשרות יציאה, תוך בניית הערכת מצב על סמך טלפונים ומכשירי קשר, וניסיון לדווח לאוכלוסייה על המתרחש, למרות שאף אחד מחברי צח"י לא נוכח באירוע הצבאי עצמו. בהמשך, לאחר חזרה לשגרה-הופך התרגיל לאימון צח"י רגיל של התמודדות עם תוצאות האירוע, הבנה מערכתית של מה התרחש, וקביעת תוכנית עבודה. מתברר שמעולם לא הופעל צח"י בשום מקום, באופן כזה תוך כדי "עוצר", כך שבעצם כאן בסעד ייסדנו את העקרונות על פיהם עובדים בנסיבות כאלה (נשמע פשוט, אבל זה בכלל לא!).

ככלל, התרגיל היה מוצלח. שיתוף הפעולה עם הצבא היה מעולה לאורך כל הדרך. כיתת כוננות הסתערה בנחישות, ומחלקות צח"י עשו את המיטב. קבלנו הערכה טובה מהצבא, וממנהל התרגיל. כמה ראשי צח"י מהאזור באו ללמוד ולראות את העבודה. עם זאת יש לקחים רבים ומקום לשיפור לא קטן, במספר נקודות. אזכיר כאן רק נקודה אחת חשובה שהציבור הרגיש בה. כולם שאלו-מה קורה? מדוע התרגיל לא מתחיל? בפועל האירועים היו כבר בעיצומם, הרבש"ץ היה ב"שיא הקרב", ולא הספיק אפילו לטלפן ולהודיע בכריזה, או ליו"ר צח"י שיש להכניס את האנשים לבתים. יש לחשוב על נקודה זו, שהיא תרחיש סביר בזמן אמת, ולתת לה פיתרון. אנחנו מעוניינים לשמוע מידע מסודר מהציבור וכנראה יופץ שאלון קצר בנושא. (אגב באירוע אמיתי, חלילה, כששומעים יריות, יש לעדכן מיידית את הרבש"ץ, מפקד כיתת הכוננות, ומנהל הקהילה (טלפונים) בפתק המגנטי על המקרר).

תודות- יש רבות. קודם לקצין ההגמ"ר שבנה את החלק הצבאי, לחברי כיתת בכוננות בפיקודו של כרמל, ליואב הרבשץ, לכל הצוות של צח"י (שמונה למעלה מארבעים איש!!). בעיקר נודה ליוני מנהל התרגיל, וכן לאשר רוטנברג ואריאל סאסי אשר היוו את מנהלת התרגיל ואתגרו אותנו בעזרת ילדי תיכון, שגילמו עיתונאים נודניקים, ושיחקו חברים בחרדה ולחץ, וניסו להוציא אותנו משיווי משקלנו, כמו שקורה במציאות בעת אירוע.....

תודה לשני "מחבלים" החמודים- רז שוהם וליאב כהן, ששיחקו ברצינות רבה ונכנסו לדמויות עד שהיה קשה להוציא אותם מזה...

אנו מתנצלים בפני ילדים קטנים יותר אם נכנסו קצת ללחץ וחרדה.. נקווה שיעבור מהר.

בסה"כ יש על מי לסמוך, וחברינו בצח"י יודעים היטב את המלאכה. נקווה שתמיד יהיו רק תרגילים.

לאות הערכה לחברי הצוות כולו, אחרי כל המאמץ, ההתכוננות והתפקוד, אני מצרף כאן קטעים מתוך שיר הכבוד לצח"י סעד, שנכתב לעמודים, לפני כשנה וחצי.

תודה צפ

סיר הידד - חז"ל סדד

צח"י שלנו גדול ורחב
צח"י שלנו לא שש אלי קרב.
אבל לכל אירוע מגיע ראשון,
עם צח"י כזה אפשר בשקט לישון.

אז מי? ומה? למה? וכמה? –נעיף מבט,
קצת היסטוריה וגבורה, וקצת ציזבוט.
צח"י רק בן עשר, אך כבר לא ילד קטן,
חוזה מבצעים, וקסאמים –מעשה שטן.
הוא מורכב כתמנון רב זרועות-
ממש לפי הספר, והתאמן כבר שעות.

ראשון-יואב **הרבש"ץ**, צעיר ונמרץ
עמוס מכשירי קשר, אץ ורץ.
הוא יודע איפה הקסאם יפול מחר,
עוד לפני שמוסטפה את הכיוון בחר.
זה רבש"ץ בעוטף עזה!! עשוי ללא חת!
מזיז כוחות, נותן הוראות למח"ט.

וכמובן כרמל-מפקד **כיתת הכוננות**
חבורת לוחמים, בלי שום שאננות
ס.מ.ס אחד- וכולם עם אפוד וקסדות
מסתערים על הגדרות, או מזנקים לשדות.

ושמחה- מה**לוגיסטיקה**, שחולש על אימפריה
ותחתיו, מיולים, קטנועים, מכל הפריפריה
וצוות טכני ושרברב, וסרטים לסימון,
חשמלאי, ואנשי ביצוע- כולם אחרי אימון!
ומיול לכיבוי-אש, ומכשיר חדשני לצידו,
שהסופר טנקר- נראה ממש פייפר לידו.
כל אלה מוכנים לקריאה ועומדים דום,
לכל צפצוף אזעקה, וצבע אדום.

ודורית מה**מרפאה**, עם קלב-קר מקרטע
ואחיות ופרמדיקים, עם ציוד חדש ומשגע
הם יגיעו לביתך, יתחלקו לצוותים,
יבדקו מי נמצא בכל חדר ובשירותים,
יחבשו, ירגיעו, ולפני שהתאוששת מזה,
ידחפו לך, בתוך שניות, מן עירוי כזה,
יאשפזו אותך עם אלונקה, באופן מהיר
בין אם אתה ילד, זקן או בחור צעיר.

וגם מחלקת **דוברות**, שחשיבותה מכרעת,
באחריות בוקי, ושרה, שחמש שפות יודעת.
עם הרבה קשרים במקומות הנכונים,
לשדרני תחנות הרדיו, וכתבי העיתונים.

וצוות **רווחה** גדול, ברוך ה', כמה מניינים,
והרב, ועוס"יות, ומרגיעות מסוגים שונים.
בתפעול של עדי ורותי, והמון מתנדבים,
מנוסים, יעילים, עובדים בבוקר ובערבים.
וגם ליאורה ממרכז החוסן של המועצה
שותפה תמיד בסיוע, דאגה, ולא מעט עצה.

ואם יחליט צוות רווחה לנסוע להשתלמות,
לרענן נהלים, לתרגל או לחדש רשימות,
לא יספיקו כסאות האוטובוס לכולם לשבת.
ונצטרך לעשות איזה דיל עם הרכבת.

ויש לנו גם **צוות זמניים** נהדר,
לנוער, למשפחתון, תאילנדים, ולגרעין צבר.
וכמובן-החינוך והגיל הרך גם הם מיוצגים
תרגלו עם הילדים, לימדו אותם את כל
המושגים.

ומטה צח"י- הראש החושב, והרגוע,
מורכב גם הוא מצוות די קבוע.
והיו"ר מסתכל מהצד, מוחא כפיים ומריע.
וכל מה שהוא צריך- זה פשוט לא להפריע!

ואתה שואל עצמך- צח"י כזה ענק??
האם החברי סעד לא חשים מחנק?
הנשארו חברים, להם צח"י דואג, ואומר?
או שמא כולם ממילא בצח"י, חוץ מהשומר!!
ואיך מארגנים משרדים לכולם?
ואולי זה ממש ממש מוגזם??

נכון.. קצת גדול, אבל תאמרו אתם,
עם צוות כזה אפשר שלא להירדם!!
גם בעיתות מצוקה ומתח,
הכל בסדר, כולם בשטח.
איפה יש עוד כזה צח"י? תגידו,
מאילת ועד קיבוץ מגידו?

סוף סוף זה צח"י כמעט היחידי,
עם הרבה שעות אש, וניסיון קרבי תמידי.
ולאות כבוד והוקרה, יש מחשבות שונות,
כנראה שנעניק להם כנפיים אדומות!

חוויות- בזמן אמת, יש למכביר, ממש המון.
מנפילת הקסאם הראשון והשני, ועד האחרון.
והמלחמה שהייתה בסך הכל, לא נעים להגיד,
אירוע שמבחינתנו כמעט לא מפחיד
חווית גיבוש כמו בימי "אנו באנו.."
הכל מתוקתק... והכל משלנו.

בקיזור, די מעניין אצלנו
הקב"ה מלמעלה שומר עלינו,
ומי שמעוניין לצח"י שלנו להצטרף,
רק שירים טלפון, ויבוא בכיף.

וברוח סעד הקיבוץ המתחדש,
חשבנו שאם באמת תהיה הפסקת אש,
נהפוך זאת ליזמות מקורית, ומלאת העזה,
ונציע צח"י במחיר מוזל, גם לשכנים מעזה.

צפ-מ-א אלוות יחידה